אינטרינגעס פון דייטשען קייזערליכען הויף

א שפאנענדער ראמאן, וואו עס ווערען אויפגעדעקט די דייטשיש־פרייסישער גרויזאמקייטען און די מיליטאריסטישע שטרעבונגען פון די יונגערס, וועלכע תאבען פארזיכאכט די יעצטיגע בלוט־באד.

פון עקס

(137־טע פארזעצונג)

— מאדאם ריטן האט אונז זייגען געצוואונגען מיט געוואלט אין מיט דראהונגען פון ערעכט און שאנדע..

— קענסטו דאס בעווייזען?

— אין מיין טאש ליגט דער בעוויז. פשטרעבען פון איהר איינגע האנד...

— וואס פאר א פאך בעטרייבסטו מיט דיין העלפערקע?

— מיר זוינען אמאל געווען טאשענ־שפיעלער אין קאמעריאנסטען.

— ווייסט איהר אז אייער טאנצטו זוהען איז בלעטרא?

— מיר ווייסען, דאס מיר זוינען בעטרינער...

— אין דיר האבען וואס דאס איך הערצו געצוואונגען האט דאס איך געוואוסט?

— זי אליין האט אונז אייסגעלע־רענט די ווערטער וואס מיר האבען דא גערעדט.

— ווי הייסטו?

— יעצט הייס איך לואיס וואלדמאן. אין זאגסט ווי?

— פאר יעזסס יאהרען האב איך גע־הייסען פילדיאר. דו ווייסט דאס, דען דו אליין האסט מיך בעוויגט אין מאראם פארקס הויז.

— האסטו געדאכט נאך פארלשע נע־מען?

— יא, לאזי דע פיעטר... איך האב זיך איינגעגעבען פאר א בחודר פון דעם פיזיקער וויזדיול דע פיעטר.

— ביזטו דער זעלבער... ווערכען פחולא, דער גרעדד מייסטער פון די ראו־זענקרייצער האט געשיקט נאך בערלין?

— יא, פילדיפ פאן ארגאן האט מיך דאמאלס געשיקט צו וועלכערען אין צו בישאפסווערדערען.

— ווי אזוי ביזטו געווארען א מאגיסט? פון וועמען אין פון וואנען שאפאסטו?

— וויזדיול האט מיך פערפיהרט זיין איך כין געווען ארט פיערצעהן יאהר, איך כין געבארען אין א גרונעוואלדער זומפ, אין בין אויפגעוואקסען אנטלאפען פון מיינע עלטערען, מיר פאטער...

— אירלך האט דא געטאן א ווידען אין משגענעם געשריי. ער האט אנגעהויבען בען זיך צו וויעגען אויף די פיס אין אין געפארען אין אתמאפט.

— מיר האט זיך איינגעגעבען, אליינע האט זיך אנידערגעוועגט, דען דער מאן כעפשער איבער אין פון זיי אראב אין דעם מאמענט.

— דא האט ווידער געהיילט דעם טראהנפארערס שטימע וואס האט געצי־טערט פון אייפרעטונג אין פון צארען:

— ליבט אהער! די וואך אריין אין איבט דיין מיט די בעטרינער און מיט די מיטשילדיגע!...

— פון דער גאנצער פערזאמלונג איז גע־ווארען א קנייל, פון איין זייט זוינען די גאנצען מיטה גאט וועט שיין הערפען צישראלענע צוישייער געלאפען ווי פון א פייער, פון די אכערע זייט זוינען ארויס געקומען דזאנדארמען פאליציסטען אין רייטער מיט ריבט אין מיט לאמפען.

מיט קרעצע ווערטער האט דער כלאהנפאלגער פערטהייט זוינע בעפעה־לען, אין איידער לוגי אין ארגע זוינען גע־מיטען צו זיך זיינען זיי שוין געווארען געבינדען אין אבגעפיהרט.

אלע טיהרען זוינען געווארען בעוואכט. דער שווארצער פאהנאנט איז געווארען גראבעדיסען פון וואגן. אין דארט האט מען געפונען א גרויסע וואקסענע פאפקע מיט א צוברעכענעם קאפ, דאס איז געווען דאס געשפענסט דער בלייבער אנגערמאן. וואס האט זיך געווען.

אין פינף מינוט איז פון די גאנצע כעפעע נים געבליבען קיין סימן. אין אל זיינען גיר געבליבען דער אהנמעבטי גער אולריך. וועמען מען האט ארום געליגט אויף'ן בעט אין דער קרייגפרינץ דער קאמערהער פאן וועהרדי, אין דער אריזראנט מינכאען וועלכע האבען איהם געבינדען.

ערזריך האט אולריך זיך אבגעכאפט. ער האט געעפענט די אייגען, ער האט זיך אנגעקוקט אין ער האט זיך. גערייבען דעם שטערען. דא האט ער זיך דערי מאהנט וואו ער איז דא, וואס מיט איהם האט פאסירט אין ער האט געטאן א שפרונג.

— אום גאטעס ווילען, ליעבער מי־לער וואס איז אייך? האט דער קרוני פיזיגן געפרעגט.

— וואס מיר, איז האייט? אה, גאט, גאט, איך האב דאך אין דעם בע־ריגער הערצענט מיין איינגעגעם ברודער, לאזי פיעטר, פילדיאר אדער וואלדמאן, איז מיין ליבליכער בחודער. וואס איז אנגעלאפען פון די עלטערען נאך זייענדיג א קינד! אה, רעטעט איהם, מיין דער פון געביטער! רעטעט איהם, אויב איהר ווילט אז איך זאל נאך לעבען, אין אייב איהר ווילט אז איך זאל נאכמאל זע־ען זאל, נים אומקומען אין ערגער אין שמאך!...

ער האט זיך אנידער געוואיפען אויף דער ערד אין האט געקלאגט דעם טראהנ־פארערס פיס.

— אריינער מאן, איך בעדייער איך כין גרויס הארצען! האט דער קרוני פרינץ געזאגט — ווער האט עס געקענט וויסען? וואס איך וועל קענען טהאן פאר די לייטע אום צו פערליכטערען דזיזער שטראף וועל איך טהאן, אבער נאר אין נאגצען זיי בעפרייען דען איך נים. איך האב נים די מאכט, אין נים דאס רעכט אזא שענדליכען בעטרוג צו פער־שטיקען. אבער נעהמט זיך דאך אזאר־ — אין ליבט אויפגעגעבען אין אין אין